

Tante

Gooie kinnese van ôs, Graad en Keto, hadde ein huwelik waat mich deej dinke aan einen oorlog dae maar doorgeit, ôndanks det idderein wet dette verlaore is. Viëf jaor geleeje zien ze getrouwd. Ze leepe al taege de viërtig dus 't waar neet zôn woeste affaire. Wie ik ens in de wittebroëdsweeke beej eur aanklopde had Graad net blome veur Keto meigebrach, die hae met eine deepe referans euverhandigde, waonao d'r driftig gekös woort met as doel mich van eur pril gelök te euvvertuuge. Keto keek mich euver ziene schauwer ein bietje verwaeze aan, waat mich aan 't dinke zoot. Twië jaor later stond eur idylle op springe want Graad had eigelik ein sterkere vrouw in um gezeen, en Keto kwaam d'r achter det dae veroverende lach wao het zoe veur gevalle waas, toch neet miër waas dan 't optrekke van de mândhukskes. Wie weej de scheidung dus idderen daag verwachtte, woorte ze ônverwach gered. Graad zien, good in de slappe was zittende sokkertante, kwaam oët America truuk nao Nederland en kwaam beej eur inwoëne, umdet zeej bang waas um allein te woëne, bang veur spoëke en bang veur fiëze kaerels ônder 't bed. De te verwachte erfenis waas wiët te groët um nae te zegge. De tante ôntpôpde zich as ein ônvertaerbare haaj baaj met ein veurleefde veur verraegende oëtstepkes en te vet aete.

Ze trok plaogende kinder aan, praote euver de verschrikkelijkste ziektes, eur stum waas vol zelfbeklag en op eur opgeblaoze gezich had zich ein bliëvende grekerigheid vasgezatte. Binne eine maond haatte Graad en Keto eur dan ouk gruwelik. Maar juus in daen haat vônde zeej elkaar, want noow hadde ze iets gemeenschappeliks. Ônder 't werm aete wisselde ze blikke van verstandhaling en saoves dooke ze dökker de kroeg in um euver eur tante door te zage. Dees gesprekke brachte eur weer doënder beej elkaar want tante zörgde idderen daag veur aanvoer van nieje gesprekstôf, o.a., det tante altiëd net op de badkamer môt zien asse ônder d'n doesj steis, det ze euveral zoevuul paeper op goeit, en dan dae fiëze dreksbakkeras dae euveral poep achterluut.

Nae tante haet eur huwelik gered. Idder daag zegge ze taege elkaar: " waat zulle we 't röstig hebbe as tante d'r neet miër is " ,en dan kiëke ze met glazige auge in de toekôms. In dae zelfden tiëd det geej en ik nao de zoëvuulste waereldcrisis op d'n tilleviesie zitte te kiëke, gaon Graad en Keto nao eur kefee en vechte euver de rök van tante, al eur innerlikke frustraties oët.

De moraal: löp dien huwelik neet hielemaol nao wins, neem dan ein tante in hoës, dien ergste tante.

Stôm hé

Wiel Hermans Venlo